

Celldömölk, 1909. október 14. – New York, New York USA, 1996. június 21.

Apja MÁV-segédfékező, régi szervezett munkás volt. Hat elemi és négy polgári végzet. Évekig a Népszava győri terjesztője, majd elektromos szaktanfolyamokon kitanulta a villanyszerelő szakmát; mozigépészként az üzemvezetői képesítést is megszerezte. 1942-től a bácsa-kültelki mozi üzemeltetője. 1926-ban bekapcsolódott a szervezett ifjómunkások mozgalmába, 1929. augusztusban tagja lett a vasas szakszervezetnek. 1931. január 1-jén belépett a Magyarországi Szociáldemokrata Pártba. A párt győri szervezetében bevásztották a végrehajtó bizottságba, a kerületi pártszervezet elnöke, majd 1936-ban bekerült az országos pártválasztmányba is. A párt- és a szakszervezeti kongresszusok rendszeres küldötte. 1945. április 1-jétől az SZDP és a vasas szakszervezet Győr-Moson és Sopron vármegyei titkára, egyben a Városi és Vármegyei alkalmazottak Szabad Szervezete győri csoportjának az elnöke. A Győri Munkás, a Győri Hétfő és a Mosonmagyaróvári Barátság főszerkesztője. Győr város közüzemeinek az üzemi titkára, az Általános Fogyasztási Szövetkezet igazgatósági tagja. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon a Győr-Moson és Sopron vármegyei választókerületben pótképviselő lett. 1946. február 15-én behívták a Nemzetgyűlésbe. 1947. augusztus 31-étől is képviselő, nem értett egyet a két munkáspárt egyesítésével, 1948. április 26-án megfosztották a mandátumától. Elhagyta az országot, 1948. április 20-án érkezett Svájcba. Zürichben telepedett le, 1950 júniusában a svájci vasasszakszervezet támogatásával egy gyárban kapott munkát. 1949 elején minisztertanácsi határozattal megfosztották az állampolgárságtól, és elkobozták a magyarországi vagyonát. A Bán Antal vezette emigrációs MSZDP-képviselethez csatlakozott, de 1949-ben szembekerült a Bán-Szélig-féle vezetéssel, és áttért a Peyer Károly vezette MSZDP Emigrációban szervezetéhez. Peyer 1949. augusztusi, az Egyesült Államokba való áttelepülése után Európában többedmagával ő képviselte a szervezetet. Peyer segítségével 1954 augusztusában ő is áttelepült az Egyesült Államokba. Részt vett az ALF-CIO támogatta emigráns szakszervezeti mozgalomban, az International Trade Unions tanács tagja. Peyer halála után átvette a politikus által 1948 őszén létrehozott Magyar Szabad Szakszervezeti Tanács elnökségét. Számos beszédet mondott az Amerika Hangja, a Szabad Európa és a párizsi rádiók hullámhosszán. Részt vett a Munkások Nyugaton, a Szabad Magyar Munkás, a Barátság és a Munkás Hírmondó című emigráns időszaki lapok szerkesztésében.